

تحلیل تاثیر راه آهن به عنوان میراث صنعتی در ایران

مرتضی فرخ بخش^۱، پیروز حناچی^۲

^۱ عضو هیات علمی دانشکده هنر، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.
^۲ استاد دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
 (تاریخ دریافت مقاله: ۹۴/۴/۷، تاریخ پذیرش نهایی: ۹۴/۱۱/۱۳)

چکیده

با پیشرفت فناوری و دانش بشری، بسیاری از صنایع که پس از انقلاب صنعتی شکل یافته بودند در مسیر تغییر و تحول واقع شدند. اهمیت و ارزش‌های نهفته در صنعت، موضوع میراث صنعتی را وارد حوزه فرهنگ جهانی نموده و موجب شکل‌گیری برنامه‌های گسترشده‌ای در حفاظت، نگهداری و بهره‌برداری مجدد از مراکز، معادن، مجتمع‌ها، نواحی و مناظر صنعتی در جهان و توجه به ثبت این آثار در فهرست میراث جهانی گردید. با توجه به سابقه طولانی صنعت در ایران، میزان شناخت جامعه از تاریخ شکل‌گیری و ارزش‌های هویتی، ملی و بومی مستتر در این صنایع بسیار محدود و تعریف میراث صنعتی در کشور، همچنان مهجور مانده است. این پژوهش با رویکرد کاربردی-کیفی به شیوه توصیفی و ارجاع به مطالعات کتابخانه‌ای، اسناد و تصاویر به موضوع پرداخته است. با پرسش‌هایی، به بازناسی مفاهیم کلی در میراث و بررسی تاریخ شکل‌گیری صنایع جدید و چالش‌های آن از دوره قاجار تا پهلوی دوم می‌پردازد. جهت تدقیق موضوع، تاریخ شکل‌گیری راه آهن ایران بررسی و ارزش‌های آن معرفی شده و راهکارهایی جهت حفاظت و توسعه و ترویج میراث صنعتی در کشور به دست می‌دهد.

واژه‌های کلیدی

میراث صنعتی، انقلاب صنعتی، راه آهن ایران، محور شمال-جنوب.

*نویسنده مسئول: تلفکس: ۰۲۳-۳۳۳۴۰۶۲؛ E-mail: m_farahbakhsh@semnan.ac.ir

مقدمه

تحول در بافت شهرها، ایجاد خیابان‌ها، تحول در نوع و نحوه ساختمان‌ها از یک سو و ایجاد موسسات اداری (ثبت، شهرداری، نظمیه)، تحول در ایجاد ارتش جدید، خدمات آموزشی، صنایع و توسعه سریع فضایی- کالبدی شهرهای "زیاری، ۱۳۸۲، ۱۵۴". بیشتراین صنایع و تاسیسات در کنار شهرها و روستاها در نواحی مختلف شکل می‌گرفتند. گسترش حضور صنایع جدید از دوره قاجار، علاوه بر چالش‌های اقتصادی- اجتماعی، با فقدان زیرساخت‌های لازم جهت همراهی با رشد جهانی روپرو گشت. ایجاد راه‌های ارتباطی و راه آهن، نقش مهمی در پیشرفت صنعت و مدرن شدن کشورهای غربی داشته که نبود راه‌های مناسب و راه آهن در ایران، از جمله عوامل تأخیر در توسعه و صنعتی شدن به شمار می‌آمد. راه آهن به عنوان بخشی از حافظه تاریخی صنعت کشور، دارای ارزش‌های بسیاری از منظر فرهنگی- تاریخی و اجتماعی می‌باشد. ولی متناسفانه عدم شناخت و ارزش‌گذاری این بخش از میراث، موجب تخریب و فراموشی آن به عنوان عناصرهایی بخش و ارزشمند شده است.

در حوزه میراث صنعتی و راه آهن در جهان اقدامات بسیاری از جمله چاپ کتب، مقالات و برگزاری همایش‌ها، سeminارها و ایجاد سازمان‌های حمایتگر صورت گرفته است. نیل کاسنیز به بررسی چشم‌اندازهای آتی برای محوطه‌های صنعتی باستانی در پیشبرد علوم اشاره می‌نماید (Cossons, 2000). فالسر در مرکز میراث جهانی، به میراث صنعتی ثبت شده در فهرست میراث جهانی و علل اهمیت این گونه از آثار می‌پردازد (Fals-, er, 2001). هاموند و مک ماهن؛ به معرفی سازوکار ارزشیابی و چگونگی ثبت میراث صنعتی به عنوان یک ثروت فرهنگی اشاره می‌نمایند (Hamond, McMahon, 2002). اولین منشور جهانی در خصوص میراث صنعتی در نشست مشترک ایکوموس و کمیته بین‌المللی حفاظت از میراث صنعتی در سال ۲۰۰۳ در شهر نیزیزی تاگیل روسیه، به تعریف میراث صنعتی و اهمیت آن در زندگی بشر و رهنمودهایی بر لزوم حفاظت از آن می‌پردازد (URL1) و جیمزدوت، مدیر اسبق در کمیته بین‌المللی حفاظت از میراث صنعتی^۱، با گردآوری مجموعه مقالاتی از متخصصان این حوزه، به تنوع، اهمیت و بررسی راهکارهای حفاظت و بهره‌برداری دوباره از مجموعه‌های صنعتی می‌پردازد (Douet, 2012). از جمله مطالعاتی که در مورد میراث صنعتی در کشور صورت گرفته، به بررسی و معرفی میراث صنعتی مدرن و گذشته شهرهای اصفهان و یزد توسط پهلوان زاده می‌توان اشاره نمود (پهلوان زاده، ۱۳۹۲). در این مقاله سعی گردیده به معرفی میراث صنعتی پرداخته شود و به پرسش‌های ذیل توجه شود.

- ۱- آیا میراث صنعتی در کشور ما مصداقی دارد؟
- ۲- علل اهمیت شناخت میراث صنعتی در کشور چیست؟
- ۳- آیا راه آهن به عنوان نمونه‌ای از میراث صنعتی قابل ارزیابی می‌باشد؟ و ویژگی‌های آن چیست؟

جهان سرشار از میراث است. هر شهر و دهکده‌ای، چند بنا یا مکان تاریخی، مجموعه‌ای از دست ساخته‌ها، سنت یا رسمی محلی دارد که حفظ آنها سبب ارتباط ساکنان با گذشته خود می‌شود.^۲ در انتهای دیگر طیف، موزه‌ها و گالری‌های بزرگ جهان که گنجینه‌های هنری گرانبهایی دارند، شهرهای تاریخی، بنای‌های تاریخی و مکان‌هایی که گردشگران از آن بازدید می‌کنند، همگی نشان‌دهنده میراث بین‌المللی اند که تقاضای زیاد و همواره رو به افزایشی برای آنها وجود دارد" (تراسبی، ۱۳۸۲، ۱۰۱). با انقلاب صنعتی، تحولات عظیمی در عرصه زندگی بشر بوجود آمد و "انقلاب صنعتی [که] مجموعه‌ای از دگرگونی‌های فنی، صنعتی، اقتصادی و اجتماعی بود که به مدت یک قرن (۱۸۵۰-۱۷۵۰ م) در انگلستان پدیدار شد و به دیگر کشورها راه یافت" (هوبزباوم، ۱۳۷۴، ۳۳). مباحث تازه‌ای در حوزه میراث بشری به وجود آورد که پیامدهای آن، منجر به نویزی مفاهیم نوین تحت عنوان میراث مدرن و صنعتی در جهان گردید.

"موضوع میراث صنعتی شامل بقایای مواد صنعتی مانند مکان‌ها، بنای‌ها و ساختمان‌ها، گیاهان، ماشین‌آلات و تجهیزات می‌باشد. میراث صنعتی همچنین به خانه‌ها، مجتمع‌های صنعتی، مناظر صنعتی، محصولات و فناوری‌ها و اسناد جامعه صنعتی اشاره دارد" (Feifan xie, 2006, 1321). همراه با تغییر ساختار سیاسی جهان "پس از جنگ دوم جهانی، شیوه تولید شروع به تغییر نمود مخصوصاً پس از دهه ۱۹۷۰ میلادی در امریکا و اروپا این اتفاق افتاد و پایه اقتصادی صنعت به سمت خدمات و اقتصاد مبتنی بر دانش متمايل گردید" (Fumagalli, 2007) و به موجب آن، بسیاری از صنایع و معادن و ساختارهای تولیدی به دلیل تغییر روش‌های تولید یا عوامل زیست محیطی چار تغییر شکل، تغییر کاربری و یا تخریب گردیدند.

پس از معاہده یونسکو (۱۹۷۲)، که دایرۀ تعاریف میراث را به کلیه آثار، مجموعه‌ها و محوطه‌های انسان ساخت، طبیعی و مشترک گسترش داد (UNESCO, 1972, 15)، توجه به کلیه دستاوردهای بشری در تاریخ هنر، معماری، شهرسازی و فن‌آوری مورد اهتمام جهانی قرار گرفت و با شکل‌گیری نهادهای حفاظتی از میراث صنعتی توجه به شناخت، معرفی و نگهداری از این نوع ثروت‌ها جلب گردید.

در ایران، پیدایش صنایع جدید، ایجاد کارخانجات و حضور نشانه‌های مدرنیسم از دوره قاجار هم‌زمان با سفرهای ناصرالدین شاه و به طور خاص در پهلوی اول اتفاق افتاد. کشف نفت، ایجاد کارخانه‌های ریسنگی، بلورسازی، آجریزی، سیلو، سیمان و راه آهن، از نشانه‌های شاخص این دگرگونی در کشور به شمار می‌آمد. مدرنیسم، تغییرات گستره‌های در حوزه‌های اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و کالبدی- فضایی با خود به همراه داشت که نتایج آن در حوزه شهری و معماری در ایران شامل "ایجاد کارخانجات صنعتی برای مصارف داخلی،

مروری بر ادبیات موضوع

خالی و دستگاه‌های تاریخ گذشته و مهارت‌های شغلی و تغییرات اجتماعی، چگونه باید برخورد نمود؟ "انگلستان اولین کشوری بود که با این مسائل روبرو گردید همان جایی که انقلاب صنعتی اولین بار در آن اتفاق افتاد. انگلیس، پژوهش‌ها را برای نگهداری از نواحی صنعتی خود از سال ۱۹۶۰ م آغاز کرد" (Song, 2007, 481؛ Jie, 2009, 4, 481)؛ و با ارائه طرح‌های حفاظتی برای برخی از مکان‌های صنعتی بر جای مانده از گذشته، مفهوم جدیدی به عنوان میراث صنعتی وارد عرصه تاریخ گردید.

در سال ۱۹۷۳، انجمن باستان‌شناسی صنعتی در انگلیس تأسیس شد و در همان سال، اولین کنگره بین‌المللی حفاظت از آثار تاریخی صنعتی در محل موزه راه آهن روسی‌تایی، جایی که اولین «پل آهنی جهان»^۳ در آن واقع شده است، برگزار گردید.

تعريف میراث صنعتی

میراث صنعتی شامل آثار بر جای مانده از یک فرهنگ صنعتی است که نشان‌گر ارزش تاریخ فن‌آوری از لحاظ اجتماعی، علمی و معماری است. این آثار شامل کلیه ابینیه فیزیکی برگامانده از انواع تکنولوژی‌ها، معادن، صنایع و زیرساخت‌های حمل و نقل و انرژی یا فضاهای مسکونی، مذهبی و آموزشی مرتبط با تاسیسات صنعتی می‌گردد (URL2).

میراث صنعتی نشان‌گر فرهنگ مادی انسان صنعتی می‌باشد که خود بخشی از میراث فرهنگی است. مطابق دسته‌بندی‌ها، میراث فرهنگی به دو بخش میراث ملموس و غیرملموس

مفهوم لغوی میراث و میراث فرهنگی

در تعریف عمومی، میراث به معنی مالی است که از مردم به بازمانده به ارث می‌رسد. میراث را به عنوان یادگاری از گذشتگان می‌توان تعریف کرد که انسان‌ها امروز با آن زندگی می‌کنند و آن را به نسل آینده می‌سپارند تا از آن بیاموزند، شگفت‌زده شوند و لذت ببرند (Jopla, 2011, 1). امروزه مفهوم میراث فرهنگی با روند توسعه و تحول جوامع و دستاوردهای مداوم در شیوه زندگی انسانی در ارتباط می‌باشد. گسترش دانش و علوم بشری، چشم اندازهای نوین در عرصه فرهنگی ایجاد می‌نماید و "میراث فرهنگی" یعنی کیفیت تجلی این تجربه‌ها که در سه حوزه زمین، زمان، اعتقادات و باورهای انسانی شکل می‌گیرد" (حجت، ۱۳۹۲، ۳۶).

بازشناسی مفهوم میراث صنعتی

از اواسط قرن ۱۸، تحولات اساسی در روش زندگی بشر همراه با دستیابی او به دانش نوین در پیشبرد اهداف مختلف، منجر به دستیابی به وسائل، ابزارآلات و صنایعی گشت که نقشی انکارناپذیر در بهبود کیفیت زندگی انسان و موجب "تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم بر مکان‌های زیستی شهرها و مناظر طبیعی اطراف آن گردید" (URL1).

با توسعه اقتصاد و رشد تکنولوژی و پدیدار شدن علوم جدید، بسیاری از کارخانه‌ها به اجبار تعطیل گشتند، که سئوالات بسیاری را بوجود آورد که به طور مثال؛ با این ساختمان‌های

جدول ۱- تبیین ارزش‌ها و رویکردهای آن در مقوله میراث صنعتی.

معیار	علل رویکرد
ارزش تاریخی و طبیعی	نمونه‌ای غیرقابل تکرار از تلاشی تاریخی انسان در زمینه صنعت و ارتباط بین انسان و طبیعت است بخشی از حافظه مردم در مورد توسعه صنعت و فن‌آوری و فرآگیری آن در جامعه و ایجاد تمدن صنعتی است
ارزش منحصر به فرد بودن	نمونه‌ای خاص و نادر از روش تسلط بر محیط و بهره‌گیری از امکانات محدوده - ویژگی متکی بردانش فنی مقتضی در مکان اثر و تجدیدناپذیر
ارزش فنی و تکنیکی	نشانه‌ای از خلاقیت بشری بیانگر ابداع و ابتکار فنی و حرفة‌ای انسان درفع نیازهای خود با تکیه بر طبیعت است بخشی از پیش زمینه رشد صنعتی امروز
ارزش اقتصادی	تعریف تورهای گردشگری صنعتی تبدیل به موزه و کاربری مناسب برای جذب درآمد نگهداری و حفاظت به منظور جذب سرمایه گذار فرهنگی
ارزش احساسی و هنری	نشانه‌ای از صنعت ملی و محلی- نمادی از یک شهر- منشای شکل‌گیری یک دانش فنی- ایجاد تحول در هنرهای دستی با ابداع ابزارهای صنعتی نشانه‌ای از نبرد بین انسان و طبیعت و سخت کوشی مردم
ارزش آموزشی	آموزش علوم مهندسی و فنی

در زمان جنگ‌های ایران و روسیه، برای مقابله با ارتش روس، یک کارخانه توب‌ریزی و تفنگ‌سازی در تبریز ایجاد گردید، و در دوره امپریکیراین واحدها نوسازی شد "آدمیت، ۱۳۴۸، ۲۹۰. از جمله عواملی که موجب شد اقدامات امپریکیروسایر افراد و موسسات در آن زمان در راه ایجاد بسترها صنعتی برای کشور به سرانجام مشخصی نرسد، کارشنکنی و بی‌ارادگی حکومت فاجار و ایجاد موانع از سوی کشورهای استعماری در مسیر پیشرفت کشور بود و یکی از اصلی عوامل را می‌توان بود زیرساخت‌های لازم مانند جاده‌ها و راههای ارتباطی جهت انتقال سریع و مناسب تجهیزات صنعتی و مواد مورد نیاز کارخانه‌ها دانست. در جدول ۲، بخشی از نخستین تلاش‌ها برای راه‌اندازی کارگاه‌های صنعتی در ایران معرفی گردیده است.

راه آهن، دروازه ورود صنعت به ایران

در دوره پهلوی اول، موقعیت ایستگاه‌های راه آهن و طراحی مدرن آن تحت تاثیر نگرش معماری آلمانی، زمینه توسعه‌های آتی بیشتر شهرهای در مسیر خود گشت. با بررسی نقشی که این شاخه از صنعت در رشد اجتماعی - فرهنگی، صنایع و اقتصاد ایفانموده، کلیدی بودن نقش آن در توسعه کشور، بی‌بدیل می‌نماید. اگر در گذشته شهرها و آبادی‌ها دارای دروازه‌های رودی و حصار و بارو بوده‌اند؛ در عصر مدرن شدن، خطوط راه آهن را به عنوان دروازه صنعت شهرها می‌توان نامید. با رشد بروزی

تفکیک می‌گردد که بخش ملموس آن به رده‌های منقول یعنی ابزار و وسائل قابل جابجایی و غیرمنقول که ساختمان‌ها و محوطه را شامل می‌شود، تقسیم می‌شود و بخش ناملموس آن، مهارت‌های فنی، تجربه و مانند آنها را شامل می‌گردد (Dongjun, 2008, 37).

پس از شکل‌گیری منشور ونیز (۱۹۶۴) که حفاظت از کلیه ابنيه، تک بنایها، یادمان‌ها و محوطه‌های شهری و روستایی و هرچه که گویای یک "تمدن خاص، یک تحول مشخص یا حادثه تاریخی بود را در مقیاس خرد و کلان دربر می‌گرفت" (مسعود و بیگ‌زاده شهرکی، ۱۳۹۱، ۷۲) و کنوانسیون حمایت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان (۱۹۷۲)، هر روز بردامنه تعریف میراث و ثروت‌های فرهنگی در جوامع انسانی براساس زمان و مکان افزوده گردیده و توجه به ارزش‌های مندرج در صنعت نیز مورد اهتمام واقع گردیدند (جدول ۱).

تاریخ پیدایش صنعت مدرن در ایران

حضور صنایع جدید به شکل جدی در ایران و "تأثیرپذیری ایران از مدرنیسم، با سفرهای ناصرالدین شاه (و حتی فتحعلی‌شاه) به اروپا آغاز شد و در دوره رضا شاه گستردگی شد" (زیاری، ۱۳۸۲، ۱۵۴). ظهور شیوه‌ها و ابزار مدرن و رشد تکنولوژی، تولید انبوه کالا و فضاهای کالبدی، موجب گذار ایران از جامعه کشاورزی و تجارت به جامعه صنعتی می‌شود.

جدول ۲- معرفی اولین تلاش‌ها جهت صنعتی نمودن کشور در دوره قاجار.

شخصیت‌های مؤثر	صنایع	شرح دوران
عباس میرزا (۱۲۴۹-۱۲۰۳)	کارخانه مهمات سازی (۱۲۲۴-۰۵.ق)- تبریز کارخانه ماهوت بافی- خوی	به علت جنگ‌های ایران و روسیه، ارتش ایران در این دوران نوسازی شد و به همین منظور کارخانه توب‌ریزی و تفنگ سازی در تبریز دایر گردید.
امیرکبیر (۱۲۶۸-۱۲۱۹)	۱ کارخانه شکرریزی ۲ واحد چینی سازی ۲ کارخانه پارچه بافی ۳ کارخانه بلورسازی در تهران ۱ کارخانه نساجی و چدن ریزی در ساری ۱ کارخانه کاغذ سازی در اصفهان	کمبود نیروی متخصص، هزینه گراف حمل و نقل ماشین آلات از خارج و مشکلات حمل و نقل داخلی آن به دلیل فقدان تسهیلات حمل و نقل جدید، فشار دولت‌های خارجی و رقبابت محصولات صنایع ماشینی بیگانه و عدم پیگیری سیاست ملی امپریکیری به شکست اولین تجربه صنعتی شدن در ایران انجامید (برادران شرکاء، ۱۳۸۲، ۶).
امین الدوله (۱۳۲۲-۱۲۶۰)	کارخانه کبریت سازی (۱۳۰۸-۰۵.ق)- تهران کارخانه قندریزی کهبریز (۱۳۱۳-۰۵.ق)	اولین صدراعظم مظفر الدین شاه، معتقد به رفع احتیاجات ایران از خارج با احداث کارخانه بود. به دلیل فشارهای اقتصادی روسیه در کاهش قیمت قند خود، موجب تعطیلی کارخانه قند شدن و کبریت سازی نیز با کبریت اتریش و سوئد در آن زمان نتوانست رقابت کند.
صنیع الدوله (۱۳۲۹-۱۲۷۳)	کارخانه ریخته‌گری (۱۳۰۰-۰۵.ق) کارخانه ریسمان ریسی (۱۳۱۲-۰۵.ق)	وزیر مالیه در دوره مظفر الدین شاه، از اولین افرادی که به فکر احداث راه آهن در ایران بود وی رساله‌ای به نام «راه نجات» در مورد راه آهن دارد (صنیع الدوله، ۱۳۶۳).- به دلیل عهد نامه ترکمنچای راه توسعه صنایع در ایران بسته شد.
امین الضرب (۱۳۱۶-۱۲۵۵)	کارخانه بلورسازی (۱۳۰۵-۰۵.ق) کارخانه چینی سازی (۱۳۰۵-۰۵.ق) کارخانه ابریشم تایی (۱۸۸۵-۰۵.م) راه آهن آمل - محمود آباد (۱۳۰۸-۰۵.ق)	از تجار بزرگ دوران قاجار که علاقه به توسعه صنعتی ایران داشت و اولین سرمایه‌گذار صنعتی ایران به شمار می‌آمد.

مأخذ: (نگارنگان براساس: محبوبی اردکانی، ۱۳۷۶؛ مستوفی، ۱۳۸۴؛ صنیع الدوله، ۱۳۶۳)

به اجرای طرح نبودند. "در فاصله زمانی ۷۵ ساله ۱۸۵۰ تا ۱۹۲۵ میلادی (۱۲۲۹ تا ۱۳۰۴ هجری شمسی یا ۱۲۶۶ تا ۱۳۴۳ ق.م) مجموعاً ۳۱ پیشنهاد یا امتیاز در مورد احداث خطوط راه آهن در ایران مطرح شد که همه به دوره قاجار مربوط می‌شد" (مکملی، ۱۳۷۹، ج. ۲، ۴۱۵).

اولین تجربه راه آهن در ایران

"راه آهن در تسهیل مسافت، جلب سیاحتان خارجی و آشنایی مردم با اخلاق و روحیات یکدیگر، و به علاوه تاثیر آن بر ایجاد وحدت ملی می‌بینیم که راه آهن تا چه حد برای ایران اهمیت داشته..." (مکملی، ۱۳۷۹، ۱۱۳). اولین تجربه ساخت راه آهن، به دوره قاجاری رسید که خطوطی بین بندر انزلی تا پیوه بازار رشت و محمود آباد به آمل احداث شد. سپس خط تهران به شاه عبدالعظیم و بوشهر به برازجان توسعه انگلیسی‌ها برای مقاصد نظامی ایجاد گردید. خطوط تبریز به چلفا (رش) و زاهدان به میرجاوه (رش) از اولین خطوط در ایران بوده‌اند. پس از انقراض قاجاریه، با وجود کارشکنی‌های دول متخاصم استعماری در طی دهه‌های پیشین، اندیشه پیشرفت و توسعه خطوط راه آهن با استفاده از سرمایه ملی همچنان در کشور موردن توجه قرار داشت. اولین نقشه‌های خطوط سراسری راه آهن که توسط صنیع‌الدوله در کتاب راه نجات پیشنهاد شده بود (صنیع‌الدوله، ۱۳۶۳)، از سال ۱۳۰۶ شمسی با وضع مالیات بر قند و شکر برای تامین بودجه آن شروع گردید و در طی اجرای این طرح ملی که زیربنای بسیاری برای تامین مقاصد آن دایر تاسیسات و کارخانه‌های بسیاری برای این طرح، تصویب نشد؛ گردید که خود بخشی از تاریخ صنایع کشور به شمار می‌رود؛ از جمله تعداد بسیاری ایستگاه‌های راه آهن، بیمارستان و انواع کارخانه‌های تراورس و صنایع فلزی و راه‌سازی.

شهرها و گسترش آنها، شاهد بلعیده شدن بسیاری از صنایع و تاسیسات از جمله ایستگاه‌های راه آهن که زمانی محدوده نهایی شهر را مشخص می‌کرده می‌باشیم. این امر موجب تأثیرپذیری آنها از شرایط حاکم بر ساخت و ساز فعلی شده و بسیاری از کالبدهای ارزشمند آن، در معرض تخریب، نوسازی یا تغییر کاربری قرار گرفته‌اند. با بررسی ساختارهای گسترد و پراکنده راه آهن در کشور، مشخص است که بسیاری از نمادها و کالبدهای معماري و سازه‌ای آن، واحد ارزش‌های تاریخی، فنی و هنری در سطح ملی و حتی جهانی می‌باشند.

تاریخ شکل‌گیری راه آهن ایران

"فکر احداث راه آهن در ایران، از نیمه دوم قرن نوزدهم در زمان حکومت قاجار و در نتیجه توسعه روابط سیاسی و فرهنگی اروپا و ایران به وجود آمد" (مکملی، ۱۳۷۹، ۸۴). تمام رجال و بزرگان این مملکت از شاه گرفته تا دیگران، به اهمیت حیاتی راه آهن توجه دارند و می‌دانند که احداث راه آهن در کشور، متضمن چه ترقیات و پیشرفت‌هایی خواهد بود. صدراعظم [ناصرالدین شاه] به من می‌گفت ایران برای رسیدن به پایه ممالک اروپایی چاره‌ای ندارد جز آنکه دارای راه آهن شود" (کرزن، ۱۳۸۷، ۵۹۶). اولین سند دولتی در ایران که سخن از راه آهن به میان آمده است، در نامه‌ای از نایلئون سوم در سال ۱۸۵۸ به ناصرالدین شاه می‌باشد (محبوبی اردکانی، ۱۳۲۶، ۳۲۱). در ابتدا راه آهن جزء اهداف استعماری کشورهای اروپایی برای بسط نفوذ و سلطه سیاسی و اقتصادی خود در کشورهای جهان سوم بود و پس از آن تلاش‌های بسیار از سوی افراد و دولت‌های مختلف در جهت اخذ امتیاز احداث راه آهن ایران صورت گرفت که با آنکه موفق به جلب رضایت حکومت می‌گشتد، در عمل به دلیل عدم شناخت از وضعیت جغرافیایی و سیاسی ایران، قادر

جدول-۳- بررسی تلاش‌های دول غربی جهت کسب امتیاز احداث راه آهن.

زمان قرارداد	نام کشور صاحب امتیاز	شرح امتیاز
۱۸۶۵	امتیاز ولکامبر- فرانسه	خط آهن تهران- حضرت عبدالعظیم، هرگز اجرا نگردید.
۱۸۶۸	امتیاز بنتل هانزی- روسیه	راه آهن تهران- حضرت عبدالعظیم، هرگز اجرا نگردید.
۱۸۷۲	امتیاز رویتر(۷۰ ساله)- انگلیس	حق احداث راه آهن سراسری از دریای خزر تا خلیج فارس- دلیل مقاصد نظامی روسیه در ۱۸۷۳ م امتیاز لغو گردید.
۱۸۷۴	امتیاز بارون فالکن هاگن- روسیه	حق احداث راه آهن از سرحد جلفا تا تبریز- به دلیل مقاصد نظامی روسیه از این طرح تصویب نشد.
۱۸۷۸	امتیاز مسیو آن- فرانسه	امتیاز احداث خط آهن رشت به تهران که به اجرا در نیامد
۱۸۸۰	امتیاز مستر وینستون- آمریکا	وزیر مختار آمریکا امتیاز بلند بالایی در راه آهن، از ایران گرفته که به نتیجه نمی‌رسد.
۱۸۸۸	امتیاز آنونیم- بلژیک	امتیاز راه آهن قزوین- تهران- قم، به مرحله اجرا نرسید.
۱۸۹۱	امتیاز فاییوس بوatal- فرانسه	امتیاز راه آهن تهران- فشنند برای حمل زغال سنگ، هرگز اجرا نشد
۱۸۹۴	امتیاز لازار بیلیاکف- روسیه	امتیاز خط آهن تهران- لار برای حمل زغال سنگ، اجرا نگردید.
۱۹۱۶	امتیاز آرتوور کپل- آلمان	امتیاز راه آهن تهران- شمیران، اجرا نگردید

قبیل تونل‌ها و پل‌های عظیم در زمان خود، از جاذبه‌های میراث صنعتی مدرن ایران می‌باشند. علاوه بر آن، احداث ایستگاه‌ها، واحدهای مسکونی پرسنلی، انبارهای کالا، سوخت و صنایع وابسته مورد توجه بوده و اکثر ساختمان‌های محور شمالي، به اسلوب ساده و جدید غربی و بخش جنوب با نگرش به معماري ايراني با توجه به تنوع اقليمي و بوم هر منطقه احداث گردید. از جمله ساختمان‌های ارزشمند، می‌توان به راه‌آهن تهران که در سال ۱۳۰۶ شمسی احداث آن "در صحراي بیرون دروازه محمدیه، همین جایي که الان ایستگاه راه آهن تهران است..." (اطلاعات در یکربع قرن، ۲۳) آغاز شد، می‌توان اشاره کرد.

تأثیرات راه آهن ایران در سطح جهانی

از بد و شکل‌گیری تفکر احداث راه آهن در ایران، اتصال بین خطوط راه آهن ایران و سایر کشورها مورد توجه بوده است. ایران به عنوان پلی بین اروپا و آسیا، همواره مورد توجه دول مختلف بود و "در دوره ضعف و ناتوانی ایران، تاریخچه راه آهن

احداث راه آهن سراسری ایران

تفکر ایجاد خط ریلی سراسری برپایه سرمایه داخلی، در سال ۱۳۰۴ شمسی با تصویب قانون اجازه احداث خطوط آهن در مجلس به نتیجه رسید. در این دوره نیز دولت‌های روس، انگلیس و آلمان هر سه در سرزمین ایران رقابت می‌کردند و اگر نفوذ دولت آلمان در ایران نبود، شاید درگیری‌های سیاسی دولت‌های روسیه و انگلیس باز هم مانع از احداث خطوط آهن سراسری می‌شد" (مکملی، ۱۳۷۹، ج ۲۷، ۴۲۷).

اولین خط سراسری ایران که بندر ترکمن (شاه) در کنار خزر را به بندر امام خمینی (شاھپور) در کنار خلیج فارس وصل می‌نمود، به نام محور شمالي - جنوب در سال ۱۳۲۰ شمسی به اتمام رسید. به دلیل عبور از اقلیم‌ها و نواحی جغرافیایی متنوع به واسطه اقداماتی که در احداث این راه صورت گرفته، یکی از نمونه‌های بارز مهار طبیعت به شمار می‌آید. راه آهن سراسری ایران به لحاظ طی مسیر در نواحی بکر و طبیعت خاص منطقه، از لحاظ گردشگری جالب توجه است و هم به واسطه زیربنای‌های فنی ایجاد شده از

جدول ۴- بخشی از تاریخ احداث خطوط راه آهن دوران قاجار.

نام مسیر راه آهن	تاریخ فعالیت	طرح و سرمایه گذار	سرانجام طرح
راه آهن تهران- ری خط آهن عبدالعظیم (خط ماشین دودی)	۱۸۸۸م	شرکت سهامی بلژیکی راه آهن و تراموی در ایران	طول خط ۸۷۰۰ متر- عرض خط ۱ متر، واگن‌های سریوشیده با پرده‌های مخلع، روکش روی صندلی‌های چوبی؛ به دلیل فقدان راه شوسه، تجهیزات ولکوموتیوهای ساخت بروکسل از مسیر روسیه به صورت قطعه به تهران منتقل شد. این خط بین ۱۳۳۹ ش تا ۱۲۶۷ ش فعال بود.
خط آهن محمود آباد- آمل	۱۸۹۰م	توسط حاج محمد حسن امین الضرب	طول خط ۱۸ کیلومتر- تجهیزات بلژیکی؛ یک لکوموتیو و دو واگن باری بدون سقف داشت؛ جهت تجارت سنگ آهن این مسیر اجرا شد و پس از مدتی به دلیل نبود نیروی متخصص از کار افتاد و برچیده شد
راه آهن تبریز- جلفا	۱۹۱۶م	بانک استقراضی روس	به طول ۱۴۷ کیلومتر بین تبریز- جلفا و ۵۳ کیلومتر از صوفیان تا بندر شرفخانه- عرض ریل ۱/۵۲ متر بود؛ کلیه تجهیزات روسی بود- کارکرد نظامی و اقتصادی برای روس‌ها داشت
راه آهن ماکو	۱۹۱۵م	روسیه	در جریان جنگ جهانی اول، خط راه آهن بین شاه تختی در آذربایجان تا بایزید در ایران احداث شد که ۱۵۰ کیلومتر آن در ایران قرار داشت، امروزه به کلی از بین رفته و آثاری از ریل‌های آن باقی نمانده است.
راه آهن سیاهوزان		ایران	جهت حمل زغال و سنگ بین پونل و طالش به طول ۱۴ کیلومتر که در سال ۱۳۱۱ ه.ش از بین رفته است
راه آهن بند ازلی- پیره بازار رشت	۱۹۱۵م	خوشتاریا- روس	این خط به طول ۹ کیلومتر و عرض ریل ۷/۷۵ متر؛ تا سال ۱۳۱۱ ه.ش فعال بود و ایستگاه آن در پشت عمارت حکومتی رشت در پیره بازار بود
راه آهن زاهدان- میرجاوه	۱۹۱۹م	انگلیس	تجهیزات انگلیسی، عرض ریل ۱/۶۷ متر بود؛ واگن‌های مسافری، باری، پست و یخچالی داشت، طول این خط ۹۶ کیلومتر بود که امروزه نوسازی شده است.
راه آهن بوشهر- برازجان	۱۹۱۹م	انگلیس	طول این خط ۵۰ کیلومتر بود که برچیده شد
راه آهن شرکت نفت	۱۹۲۴م	شرکت نفت انگلیس و ایران	تجهیزات انگلیسی، عرض ریل ۰/۹ متر بود، به طول ۱۵۶ کیلومتر، جهت انتقال تجهیزات حفاری و مواد نفتی بود

بسیار به کشور گردید، ولی نقش انکار ناپذیر راه آهن ایران را در مناسبات بین المللی نشان می دهد.

شاخص های راه آهن به عنوان میراث صنعتی در ایران

بررسی تاریخ راه آهن کشور، علاوه بر روشن نمودن مبانی تفکر ایجاد آن به واسطه ایجاد حجم عظیمی از ساختارها و ابنيه مورد نیاز؛ موجب پیدایش صنعت و معماری خاص خود در کشور گردیده است. مجموعه بنایها و تأسیسات راه آهن را جزء اولین پروژه های چنین فراگیر (پس از کاروانسراهای صفوی) در کشور می توان محسوب نمود که به لحاظ تاریخ، قدمت و ارزش های معماری و اسنادی، از ارزش های فرهنگی، ملی و بین المللی بهره مند می باشد.

جادهه تاریخی و قدمت

از منظر تاریخی، تأثیر تفکرات باستان گرایانه و نفوذ گرایش های مبتنی بر سبک بین الملل که متأثر است از جنبش معماری نو (مدرنیسم) در اروپا... (حبیبی، ۱۳۹۰، ۲۸)، در زمان رضاخان از ۱۳۱۰ تا ۱۳۲۰ شمسی بر معماری و شهرسازی که مصادف با احداث و شکل گیری بسیاری از بنایها و فضاهای

سرشار از دسیسه های دولت های خارجی است که هریک به نحوی برای تحکیم مبانی نفوذ و قدرت خود، در صدد گرفتن امتیاز راه آهن و احداث آن بودند یا از احداث آن جلوگیری می کردند (مکملی، ۱۳۷۹، ۲، ۱۱۴). بسیاری از طرح هایی که جهت اتصال اروپا از طریق ایران به هندوستان، از سوی دول استعماری پیشنهاد می گشت، در مناقشات سیاسی بین آنها اجازه اجرانمی یافت و تنها از آن، جهت اعمال فشار بر کشورهای دیگر و نفوذ سلط خود بر منابع ایران استفاده می کردند. پس از احداث راه آهن سراسری شمال - جنوب در ایران که بعد از انقراض قاجاریه صورت گرفت و درجهت تامین رفاه و توسعه اقتصادی و سیاسی ایران اتفاق افتاده بود، خود منجر به عاملی برای تسخیر کشور در جنگ جهانی دوم از سوی متفقین جهت اهداف نظامی گردید. اهمیت این راه آهن چنان بود که وزیر وقت امور خارجه فرانسه می گوید "...هرگز تباید مساعدت های ذی قیمت دولت و مردم ایران را در راه پیروزی فراموش کرد، زیرا کشور ایران تنها راه ارتباط کشورهای متعدد آمریکا و شوروی بوده و از این کشور و راه های آن بود که دولت امریکا موفق گردید، کمک های بزرگ و ذی قیمتی از لحاظ مهمات و سایر وسایل و ادوای و لوازم جنگی به کشور شوروی و ارتش سرخ بنماید و موجبات پیروزی متفقین را فراهم سازد" (خانمک، ۱۳۲۴، ۱۴۶). پس از پیروزی ملل متفق، پل ورسک را به عنوان «پل پیروزی» نام نهادند. هرچند این عوامل موجب صدمات

جدول ۵- مختصی از تاریخچه راه آهن محور شمال-جنوب.

راه آهن سراسری ایران محور شمال - جنوب (۱۳۰۶- ۱۳۱۷ ش)									
تاسیسات	تونل ها	پل ها						بندر ترکمن- تهران (محور شمال)	۴۶۱ کیلومتر
		پوشش بتونی	فلزی	مصالح بنایی					
۸۵۰ کیلومتر جاده موقت جهت انتقال تجهیزات راه آهن احداث گردید. احداث کارخانه تراورس سازی در شیرگاه مازندران	تعداد ۲۲۴ تونل	۱۴۷۵	کوچک	بزرگ	درب ای	بزرگ	پل اورین	پل ورسک	پل اورین
		۱۸۶	۲۰	۱۰۷	۴۷	دهانه ۶۴ متر	ارتفاع ۱۱۰ متر	دهانه ۶۶ متر	ارتفاع ۱۱۰ متر
	۹۳ تونل به طول ۲۳۵۹۹ متر تونل گدوك: ۲۸۸۰ متر ۴ تونل با طول بیش از ۱ کیلومتر					پل آبدیز	۹۳۳ کیلومتر	تهران - بندرامام (محور جنوب)	آزاد
	۱۳۱ تونل به طول ۶۰۰۶۷ متر تونل چهار آبدیز: ۲۵۲۶ متر ۴ تونل با طول بیش از ۲ کیلومتر		پل کارون			۶۰ متر دهانه	۱۱۰ متر دهانه	۱۳۱۷	مشهد- محور گرمسار
توضیحات		اتمام طرح	برآورد اتمام اولیه	شروع	سایر خطوط				
با اشغال ایران در سال ۱۳۲۰ شمسی، ادامه روند احداث راه آهن پس از پایان جنگ دوم جهانی پی گرفته شد.		۵۱۳۳۶	۱۳۲۱ شمسی	۰۱۳۱۷ ش	محور تهران- تبریز				
		۱۳۳۷	۱۳۲۱	۱۳۱۷	محور قم- کاشان- کرمان				
		۱۳۵۶	۱۳۲۱	۱۳۱۷					

دارای ایوان‌های مسقف و تجهیزات ویژه مقابله با گرما هستند" (مکملی، ۱۳۷۹، ۵۰۲). بسیاری از ایستگاه‌های مسافری راه‌آهن به دلیل شرایط اقلیمی متنوعی که در طول این مسیر وجود داشته، بخشی از هویت معماری هر منطقه را در خود دارند. تنوع ناماها و معماری فضاهای داخلی شامل، سالن انتظار، باجه فروش بلیط، امکانات رفاهی و هماهنگی اقلیمی، بخشی از ارزش‌های معماری و فنی آن محسوب می‌گردد (جدول ۷).

استوار راه‌آهن در این دوره نیز بوده، موجب تسلط آن تفکر بر کالبد این ساختارها گردید.

جادبه‌های معماري

ایستگاه‌های راه آهن

در دوره پهلوی اول، ساختارهای راه‌آهن به عنوان اولین الگوهای معماری صنعتی نوین در کشور ایجاد گردید که به صورت مجموعه بنای‌هایی وابسته به یکدیگر در طول مسیرهای مشخص در گستره ایران به صورت زنجیره‌ای منسجم به منظور کارکرد خاص و هماهنگ احداث شدند. پیوستگی کارکردی و انسجام در مدیریت و بهره‌گیری از تجارت متخصصین کشورهای مختلف در احداث این مجموعه را، به عنوان نوعی همکاری چند ملیتی می‌توان به شمار آورد. بیشترین تأثیر در فرم معماری ایستگاه‌ها را از ترکیب معماری باستان-گرای ایران و "سبک آلمانی" (مدرنیسم) می‌توان دانست که ساختمان ایستگاه راه‌آهن تهران (زیاری، ۱۳۸۲، ۱۵۳)، نشانه شاخص این معماری بوده و به تعدادی دیگر از ایستگاه‌ها این دوره از جمله سمنان، قزوین... نیز می‌توان اشاره نمود.

پل‌ها و تونل‌ها

ویژگی‌های توپوگرافی و جغرافیایی همراه با تنوع اقلیمی در مسیر خطوط راه‌آهن پیشنهادی؛ کمبود جاده‌های ارتباطی، تجهیزات، ماشین‌آلات و نیاز به ایجاد تاسیسات و زیرساخت‌های ارتباطی از چالش‌های خطیر در توسعه راه‌آهن ایران محسوب می‌گردد. از این رواحدات تعداد کثیر سدبند، پل و تونل در مسیر راه‌آهن را به عنوان یکی از ویژگی‌های شگرف مهندسی آن دوره می‌توان برشمود.

پل‌های مسیر راه‌آهن با ارتفاع و دهانه‌های مختلف که در دشوارترین مناطق کوهستانی تاکویی، در شرایطی که کمترین تجهیزات و امکانات فنی در کشور وجود داشته احداث گردیده که در نوع خود جزء اولین تجربه‌های پل‌سازی براساس محاسبات مهندسی و فنی نوین با مصالح فلزی و بتونی در ایران می‌توان بشمرد. همچنین تونل‌های متعدد که در ارتفاعات مختلف با محاسبه‌های خاص و شیب و انحنای‌های متفاوت با حداقل امکانات بوجود آمده همچون تونل گدوك، چهارآبديز و سايرين را می‌توان جزء شاخص‌های ارزشمند مهندسی و معماری به شمار آورد.

بناهای وابسته

از ساختارهای دیگر می‌توان به منازل مسکونی، کارخانجات و انبارهای وابسته به راه‌آهن اشاره نمود که دارای ارزش‌های ملی و فرهنگی می‌باشند. طرح ساختمان ایستگاه‌ها و خانه‌های مسکونی متأثر از اقلیم محلی و متناسب با آب و هوای هر منطقه بوده است. خانه‌های مناطق مرطوب سقف بلند با پوشش سفال یا آهن سفید داشته؛ "در مناطق کوهستانی، برای جلوگیری از نفوذ سرمای شدید همه خانه‌ها پنجره دو لایه و محکم دارند و در مقابل در نواحی گرسیر، ساختمان‌ها

جادبه‌های طبیعی

استقرار بسیاری از ساختارهای راه‌آهن در تلفیق با مناظر بکر و زیبای طبیعت از مسیرهای کوهستانی تا "مسیر خطوطی که به وسیله پل‌های عظیم از دره‌های تنگ گذشته وارد صحراء‌ای سوزان و غیر قابل عبور می‌گردد" (هاکلین، ۱۳۱۷، ۵۶، ۱۳۷)، با ترکیب مناسب با محیط پیرامونی خویش همراه با چشم‌اندازهای زیبای طبیعت متنوع ایران، به عنوان بخشی از جاذبه‌های خاص فرهنگی - طبیعی راه‌آهن می‌توان برشمرد. وجود پل ورسک و چشم‌انداز پل‌های سه خط طلا و تونل‌های آن در دل کوهستان و بر فراز دره‌ها و دامنه‌های خوش منظر تا هماهنگی مسیرها با طبیعت کویری ایران حائز اهمیت تاریخی - گردشگری می‌باشد.

جادبه‌های خاص

راه‌آهن ایران به دلیل وجود پتانسیل‌های بسیار در قالب بناهای یادمانی، دارای ارزش‌های شاخص و دربردارنده بخشی از تاریخ و ارزش‌های معماری، همراه با اولین تجربه‌های به کارگیری علوم مهندسی مدرن در محاسبه، طراحی پل‌ها، تونل‌ها و نقشه‌برداری گستردۀ در سراسر کشور بوده و به عنوان بخشی از میراث مهندسی محسوب می‌گردد و همچنین به واسطه زیرساخت‌های ایجاد شده در طبیعت ایران، هماهنگی و پیوند آن با محیط طبیعی پیرامونی خویش به عنوان بخشی از منظر فرهنگی کشور نیز قابل ارزش‌گذاری

تجهیزات و ملزومات

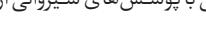
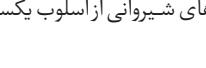
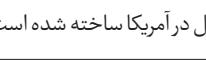
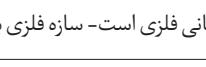
همراه با آغاز شکل‌گیری تفکر احداث راه‌آهن در ایران، علاوه بر اسناد و مدارک، تجهیزات و ماشین‌آلات متفاوتی در جهت دستیابی به این صنعت مورد بهره‌برداری قرار گرفت. وجود آرشیوهای مختلف از تفاوت‌نامه‌ها و قراردادهایی در زمینه احداث خطوط ریلی از دوره قاجاریه در ایران و انواع تجهیزاتی که جهت نیل به این آرزو در غالب انواع ریل و تراوروس وارداتی، تا ایجاد کارخانه تولید تراوروس از جنگل‌های مازندران در منطقه شیرگاه، انواع واگن‌های مورد استفاده براساس نوع کاربری (باری، مسافری، مخزن دار، روباز) و تزئینات داخلی متفاوت براساس نوع قیمت بلیط آنها، انواع لکوموتیوها از شرکت‌های مختلف که از ۱۸۵۰ م تاکنون در این صنعت به کارفته، تا وسایل ارتباطی، تجهیزات فنی، کارخانجات و صنعتی کشور قابلیت موزه‌ای عنوان بخشی از حافظه تاریخی و صنعتی کشور قابلیت موزه‌ای و نگهداری دارند.

تغییر ساختارهای صنعتی و نوآوری‌ها و تغییر در تکنولوژی تولید؛ و خطوط راه‌آهن، موجب تخریب و تخلیه بسیاری از میراث‌های صنعتی در مناطق شهری و برونشهری گردیده است (URL3). با این وجود، میراث صنعتی وارزش‌های مادی و معنوی نهفته در آن، بخشی از هویت ملی، محلی و جزئی از تاریخ سرزمین خود می‌باشد. این مواریت بیانگر تلاش و کوشش

بوده؛ بنابراین دارای اهمیت فرهنگی فراوانی جهت حفاظت و نگهداری برای نسل‌های آینده کشور می‌باشد.

نگرش جهانی به میراث صنعتی
با پیشرفت کلیه شئون زندگی بشر و تغییرات سریع در توسعه شهرها و بهره‌برداری از منابع طبیعی، رشد جمعیت،

جدول ۶- بازناسی بخشی از ارزش‌های میراث صنعتی راه‌آهن ایران.

نام اثر	مشخصات	تصاویر
لکوموتیو بخار خط پیوه بازار-انزلی	ساخت بلژیک ۱۸۴۸-م- در محوطه سازمان بنادر انزلی	
	ساخت بلژیک ۱۸۸۷-م- ۳ دستگاه در پارک ملت تهران- ایستگاه خراسان (میدان قیام)- ایستگاه مترو شهری نگهداری می‌شود	
	نماد راه‌آهن تبریز- متعلق به خط جلفا به تبریز	
مجموعه میدان راه‌آهن تهران	ثبت ملی شده - شیوه اسپرسیونیسم آرمانگرا توسعه معماری اوکراینی بنام ولادیسلاو ولادیسلاویچ گارادیتسکی و با نظرارت کریم طاهرزاده بهزاد به سال ۱۳۱۷ ه.ش. افتتاح گردید.	
	ثبت ملی نگهداری- با طراحی کریم طاهرزاده بهزاد در سال ۱۳۱۸ افتتاح شد.	
	ایستگاه راه‌آهن زنجان	
ایستگاه راه‌آهن قزوین	ثبت ملی- در سال ۱۳۱۸ ه.ش افتتاح گردید.	
	ثبت ملی نگهداری- در سال ۱۳۲۱ ش افتتاح گردید	
	ایستگاه راه‌آهن میانه	
ایستگاه راه‌آهن بندرترکمن	ثبت ملی نگهداری- در سال ۱۳۰۷ افتتاح گردید	
	ثبت ملی- در سال ۱۳۰۶ احداث گردید	
ایستگاه سیمین دشت، مهاباد، پل سفید	ثبت ملی نگهداری- پهلوی اول- از جمله بنایی محور تهران- شمال که با معماری اقلیم منطقه احداث گردیده‌اند.	
بنای ایستگاه ورسک ، گدوك، دوگل و سرخ آباد سوادکوه	ثبت ملی- پهلوی اول- معماری مشابه و هماهنگ با اقلیم سرد و کوهستانی با پوشش‌های شیروانی از اسلوب یکسان در طراحی بناها استفاده شده است	
پل ورسک	ثبت ملی - در ۱۳۱۵ ش افتتاح شد- توسعه مهندسین آلمان و اتریش ساخته شد- مهندس لادیسلوس فون رابسویچ (L. Von Robcevich) - در محور تهران- شمال، تعدادی پل فلزی راه‌آهن ثبت ملی شده است.	
پل فلزی کارون (پل سیاه)	ثبت ملی- در سال ۱۳۰۸ احداث گردید. پایه‌ها بتُنی و بخش فوقانی فلزی است- سازه فلزی پل در آمریکا ساخته شده است.	
بناهای ایستگاه راه‌آهن میرجاوه	ثبت ملی- مربوط به قاجاریه	

ارزش بسیار جهت نگهداری و حفاظت در بافت‌های شهری و مسکونی می‌باشند و به واسطه سطح اشغال وسیع این محوطه‌های خاص، امکان تبدیل به پارک‌های ویژه منظر صنعتی با امکان بهره‌برداری جهت کارکردهای عمومی، تفریحی و گذران اوقات فراغت را دارد (به طور نمونه: کارخانه فولاد ولکلینگن^۱ آلمان) (URL4).

- استفاده در راستای توسعه گردشگری در محوطه‌های میراث صنعتی

برخی از سایت‌های میراث صنعتی، توان بالقوه‌ای جهت تبدیل به مراکز عمده شهری دارند که از جمله به ارائه طرح‌های بهره‌برداری جامع و فراگیر از مناطق صنعتی بزرگ به عنوان مراکز خرید و نمایشگاهی می‌توان اشاره نمود (تبدیل کارخانه فولاد ابرهاوسن آلمان به فروشگاه بین المللی(URL5)، کارخانه چرم خسروی تبریز (پهلوی اول) و تبدیل آن به دانشگاه هنر اسلامی؛ کشتارگاه تهران (پهلوی اول) و تبدیل آن به فرهنگسرای بهمن).

بی‌دریغ ملت‌ها و امید آنها برای دستیابی به رفاه و پیشرفت در سرزمین خود است. جدول ۷، به خطوط ریلی ثبت شده در فهرست میراث جهانی اشاره دارد.

با درک اهمیت میراث صنعتی در بسیاری از کشورها، راهکارهای متفاوتی در جهت حفاظت و بهره‌برداری از مجموعه‌های صنعتی تدوین گردیده که به طور کلی درسه دسته قابل شناسایی می‌باشد.

۱- حفاظت و بهره‌برداری از ساختارها و ساختمان‌های موجود در محوطه‌ها و مجموعه‌های میراث صنعتی تمامی انواع مختلف میراث صنعتی را دربرگرفته و نقش مهمی در نگهداری و استفاده متناسب از آنها بر عهده دارد. موزه جیپ Merciu، موزه لکوموتیو بخار در شهر سیبیو رومانی (Cercleux, Draghici, 2013, 163).

۲- مدیریت، برنامه‌ریزی و طراحی منظر میراث صنعتی بسیاری از محوطه‌های میراث صنعتی داری ابعاد بزرگ و

جدول ۷ - خطوط راه آهن در فهرست میراث جهانی.

موقعیت راه آهن - تاریخ احداث	زمان ثبت	علل و ویژگی‌های آن
خط سمرینگ ^۵ - اتریش (۱۸۴۸-۱۸۵۴)	۱۹۹۸	به طول ۴۱ کیلومتر در حال فعالیت - به دلیل ارائه یک راهکار بر جسته تکنولوژیکی در غلبه بر وضعیت دشوار کوهستانی منطقه و توسعه چشم اندازهای طبیعی و فرهنگی در امتداد محور خود؛ این خط بر روی یک مسیر ارتاباطی پیش از تاریخی احداث شده و به دلیل ویژگی‌های طبیعی و یکر منطقه از لحاظ اقتصاد گردشگری بسیار پویا بوده که این ایجاد اولین استراحتگاه‌ها و مکان‌های گردشگری آپ در این منطقه هم‌زمان با احداث راه آهن حائز اهمیت می‌باشد.
خط دارجلینگ هیمالیا ^۶ - هند (۱۸۷۹-۱۸۸۱)	۱۹۹۹	به طول ۷۸ کیلومتر در حال فعالیت - موقعیت مکانی دشوار، فاصله بسیار کم بین ریل‌ها که (۶۱۰ میلیمتر) است این قطار را به عنوان یک «قطار اسپاب بازی» در سطح جهان شاخص نموده است. هنوز هم از لکوموتیوهای بخار سال‌های (۱۸۸۹ و ۱۹۲۵) در این خط استفاده می‌شود (URL6).
راه آهن آلبیولاو برنینا ^۷ (بین سوئیس و ایتالیا) - (۱۸۹۸-۱۹۰۴)	۲۰۰۸	این خط به عنوان یکی از پیچیده‌ترین خطوط توسعه یافته راه آهن در ارتفاعات کوهستانی، دستاوردهای بزرگ در زمینه هماهنگی بین دانش مهندسی معماری و عمران در پیوند با محیط زیست و چشم-اندازهای طبیعی است. به واسطه ارائه راهکارهای نوآورانه در توسعه فناوری و نقش قابل توجهی که در ایجاد ارتباط بین انسان و طبیعت دارد.

مأخذ: (تهیه شده توسط نگارندهان براساس URL6, URL7, URL8, URL9)

نتیجه

که در سراسر کشور پراکنده‌اند، نشان از قابلیت‌های تاریخ صنعت این سرزمین می‌باشند. بخش شاخصی از تاریخ نوین بسیاری از کشورها در حوزه مطالعه ساختمان‌ها، مجموعه سازه‌ها، معادن، فن‌آوری‌ها، مهارت‌های حرفة‌ای فردی و اجتماعی، محوطه‌ها و مناظر صنعتی توسعه یافته در ابعاد ملموس و غیرملموس است. از جمله صنایعی که در بسیاری از مناطق به عنوان میراث صنعتی و جهانی شناخته شده، تجهیزات و تاسیسات راه آهن است که با بررسی این صنعت در ایران، تعامل بین انسان، زمین، اقتصاد بومی و هویت ملتی که این صنعت با زندگی و تاریخ آنها درآمیخته، بیان می‌گردد. وجود ساختارهای بسیار از صنعت راه-

شکل‌گیری صنایع را به تنها یابی به عنوان یک رویداد فنی و تکنولوژی نمی‌توان شناخت، بلکه فرآیندی شکل‌گرفته بربسترهای تاریخی، فرهنگی و اجتماعی بوده که پیوندی میان انسان و محیط زیست را دربرداشته است. با توجه به تعاریف به دست آمده در خصوص میراث صنعتی، نمونه‌های فراوانی در این زمینه در کشور قابل بازشناسی بوده و رویدادها، حوادث و شخصیت‌هایی که از دوره قاجار در این زمینه ایجاد صنایع در کشور نقش آفرینی نموده‌اند، هریک فصلی از تاریخ صنعت ایران را می‌توانند بیان نمایند. وجود نمونه‌های فراوان از صنایع ریسنده‌گی، قندسازی، سیمان، چرم‌سازی، شیشه‌سازی، آجر و غیره از اواخر قاجاریه تا پهلوی اول

از ارزش‌های زیباشناختی، علمی و معماری در کنار تکنیک‌ها و فنون ساخت و ساز باید به صورت یکپارچه در غالب میراث مادی و معنوی حفاظت گردد. پیشنهاد می‌گردد با تاختاذ راهبردها و روش‌های حفاظتی منعطف و هماهنگ با شرایط زیست محیطی و برنامه‌های توسعه در کشور به معروفی ارزش‌های ذاتی و جهانی میراث صنعتی راه آهن کشور اقدام شود و با ایجاد موزه تخصصی راه آهن و ایجاد محورهای گردشگری در خطوط ریلی تاریخی ایران همچون محور تهران- شمال و موارد دیگر، تلاش در تداوم انتقال این سرمایه‌های فرهنگی- صنعتی صورت گیرد.

آهن از جمله پل‌ها و تونل‌ها، ساختمان ایستگاه‌ها که نشان از الگوهای معماری غربی و باستان‌گرایی را در کنار توجه به اقلیم مناطق در خود نهفته دارد، هریک نشان از خلاقیت و پشتکار سازندگان داشته که در کنار تاثیرگذار آن بر شکل‌گیری امکانات و صنایع دیگر در کشور، نقش موثری در توسعه و تغییر بافت و شکل شهرها و روستاهای مسیر خود در طی دهه‌ها ایفا نموده و موجب شکل‌گیری صنایع نوین در اکثر نواحی تحت نفوذ خود داشته است. صنعت راه آهن با تاریخ سلطه و استعمار در این سرزمین در آمیخته و ارزش اسنادی و ملی دارد که با وجود ترکیبی

پی‌نوشت‌ها

- برنامه‌ریزی و بودجه، دوره ۸، شماره ۲، صص ۳-۳۸.
- پهلوان زاده، لیلا(۱۳۹۲)، میراث معماری صنعتی ایران، دانشگاه آزاد اسلامی(واحد خوارسکان)، اصفهان.
- تراسپی، دیوید(۱۳۸۲)، اقتصاد و فرهنگ، ترجمه کاظم فرهادی، نشرنی، تهران.
- ترسکینسکی، اناتول(۱۳۲۶)، تاریخ مختص راه آهن در ایران، بنگاه راه آهن دولتی ایران، تهران.
- حبیبی، محسن(۱۳۹۰)، شرح جریان‌های فکری معماري و شهرسازی در ایران معاصر، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، تهران.
- حجت، مهدی(۱۳۹۲)، بررسی میراث فرهنگی در ایران، مجله آزما، شماره ۹۸، مهر و آبان، صص ۴۱-۵۵.
- خانمک(پیزدی)، محمد(۱۳۲۴)، ارزش‌های مساعی ایران در جنگ دوم جهانی(۱۹۴۵-۱۹۳۹)، چاپخانه وزارت کشاورزی، تهران.
- رایینو، یاستن لویی(۱۳۷۴)، ولایات دارالمرز ایران‌گیلان، ترجمه جعفر خمامی‌زاد، انتشارات طاعتی، رشت.
- زیاری، کرامت الله(۱۳۸۲)، تحولات اجتماعی- فرهنگی ناشی از انقلاب صنعتی در توسعه فضایی تهران، جغرافیا و توسعه، شماره ۱، صص ۱۶-۱۵۱.
- صنایع الدوله، مرتضی قلی خان(۱۳۶۳)، راه نجات، به کوشش هما رضوانی، نشر تاریخ ایران، تهران.
- کرزن، جورج ناتانیل(۱۳۸۷)، ایران و قضیه ایران، ترجمه غلامعلی وحد مازندرانی، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی ایران، تهران.
- محبوبی اردکانی، حسین(۱۳۷۶)، تاریخ موسسات تمدنی جدید در ایران، جلد ۲ و ۳، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- مسعود، محمد و بیگ زاده شهرکی، حمید رضا(۱۳۹۱)، بناهای میان افزای در بافت‌های تاریخی، مبانی طراحی و معماری ارزیابی آذرخش، تهران.
- مکملی، محمد کاظم(۱۳۷۹)، تاریخ جامع راه آهن، ج ۲، انتشارات راه آهن جمهوری اسلامی ایران، تهران.
- هاکلین، هاری(۱۳۱۷)، راه آهن سراسری ایران، نشریه وزارت طرق، صص ۶-۵۶.
- هوبزباوم، اریک جان(۱۳۷۴)، عصر انقلاب: اروپا ۱۸۴۸- ۱۸۸۹، ترجمه علی اکبر مهدویان، نشر مترجم، تهران.

Cossons, Neil (2000), *Perspectives on Industrial Archaeology*, Science Museum, London.

Dongjun , Pan (2008), Discussion on Industrial Heritage Protection and uses, *Shanxi Architecture*, Vol. 34, No.14, May, pp.37-38.

Douet, James (2012), *Industrial Heritage Re-tooled*, the TICCIH guide to Industrial Heritage Conservation, Carnegie, London.

Falser, Michael (2001), *Global Strategy Studies Industrial Heritage Analysis*, UNESCO World Heritage Center.

Feifan Xie, Philip (2006), developing industrial heritage tourism: A case study of the proposed jeep museum in Toledo, Ohio, *Tourism Man-*

1 The International Committee for the Conservation of the Industrial Heritage.

۲ هنگامی که سومین کنفرانس در سال ۱۹۷۸ در سوئد برگزار گردید، کمیته بین‌المللی برای حفاظت از میراث صنعتی (TICCIH) شکل گرفت. در سال ۱۹۷۸ (۱۰-۱۷) در هفتمین کنگره این کمیته، که در کشور روسیه برگزار شد؛ مهم‌ترین منشور در خصوص حفاظت و حراست از میراث صنعتی (منشور نیتی تاگیل) در سطح جهانی به تصویب رسید و در هشتمین کنگره در سال ۲۰۰۶ در ایتالیا، گستره میراث صنعتی از شهرها به چشم اندازها و ناحیه‌های صنعتی و تولیدی نیز تسریع یافت.

۳ پل «ایرونبریج» اولین موضوعی بود که به عنوان ثروت و ارزش میراث صنعتی ثبت گردید (اولین پل فلزی که در سال ۱۷۷۹ ساخته شده و در سال ۱۹۸۶ در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت گردید) (Cotte, 2007, 309).

۴ در پانزدهمین مجمع عمومی (TICCIH) در تایوان (۲۰۱۲)، که برای اولین بار در آسیا برگزار می‌گردید، اعلامیه‌ای در جهت ترویج حفاظت و نگهداری مناسب از میراث صنعتی در آسیا به نام «اعلامیه تایپه» از سوی شرکت کنندگان تصویب گردید. در سال ۲۰۰۰ (M) (TICCIH) به عنوان بازوی مشورتی و کارشناسی ایکوموس برای معرفی و شناخت آثار صنعتی و حفاظت از آنها انتخاب گردید و همچنین به عنوان متخصص در زمینه معرفی آثار اوبیه و شهرهای واجد ارزش در سطح اروپا و سایر نقاط جهان برای ثبت در فهرست میراث جهانی فعالیت می‌نماید. در سال ۲۰۱۱ اصول مشترکی بین ایکوموس و (TICCIH) برای حفاظت از میراث صنعتی، سازه‌ها، نواحی و مناظر به نام «اصول دولبین» به تصویب رسید.

۵ Semmering.

6 Darjeeling Himalayan Railway (DHR).

7 Toy Train.

8 Albula and Bernina.

9 Völklingen.

۱۰ این کارخانه (Völklingen Ironworks) که از سال ۱۸۷۳- ۱۹۸۶ فعالیت نموده در نوع خود یکی از کامل‌ترین و مجھترین کارخانه‌های ریخته‌گری و فولاد در غرب بوده که بدون صدمه و تخرب بر جای مانده است. در سال ۱۹۹۴ این مجموعه در فهرست میراث جهانی به ثبت رسیده است (URL4).

فهرست منابع

- آدمیت، فریدون(۱۳۴۸)، امیرکبیر و ایران، چاپ چهارم، انتشارات خوارزمی، تهران.
- اطلاعات در یکربع قرن (۱۳۲۹)، موسسه روزنامه اطلاعات، تهران.
- برادران شرکاء، حمیدرضا، هادی نژو، بهروز(۱۳۸۲)، استراتژی تجاری و توسعه صنعتی در ایران (دوران قاجاریه تا انقلاب اسلامی ۵۷)، فصلنامه

Heritage in Shanghai, *Front Architecture and Civil Engineering in China*. Vol.1, No.4, pp. 481–490.

UNESCO (1972), Convention Concerning The Protection of the World Cultural and Natural Heritage, adopted by the General Conference at its seventeenth session, pp.1 – 15.

URL1 :https://en.wikipedia.org/wiki/Industrial_heritage (25/6/1393)

URL2:<http://tccih.org/about/charter>.(20/5/1393)

URL3:<http://tccih.org/about/charter/taipei-declaration-for-asian-industrial-heritage>.(23/6/1393)

URL4:<http://whc.unesco.org/en/list/687>.(23/6/1393)

URL5:<http://portsmouth-duisburg.tripod.com/sub/oberhausen.html>. (24/6/1393)

URL6:<http://www.biharprabha.com/2013/03/historic-toy-train-of-darjeeling-to-start-rolling-again> (15/6/1393)

URL7:<http://whc.unesco.org/en/list/785>.(23/6/1393)

URL8:<http://whc.unesco.org/en/list/944>.(20/5/1393)

URL9:<http://whc.unesco.org/en/list/1276>.(25/5/1393)

agement, No. 27, pp. 1321–1330.

Fumagalli, A (2007), *Bioeconomia e capitalism cognitive: verso un nuovo paradigm di accumulazione*, carocci, rome.

Jie, Guo (2009), the *Protection and Renewal of Industrial Heritage From a Landscape Architect's Perspective*, Unpublished, MSc Thesis, Blekinge Institute of Technology Sewden.

Jopela, A (2011), Traditional Custodianship: a useful framework for heritage management in southern Africa?, *Conservation and Management of Archaeological Sites*, Vol. 13, No.2 –3, pp.103–122

Hamond, Fred & McMahon, Mary (2002), *Recording and Conserving IRELAND's Industrial Heritage*, the heritage council of Ireland.

Laroche, Florent ; Bernard, Alain & Cotte, Michel (2007), Knowledge management for industrial heritage, Methods and Tools for Effective Knowledge Life-Cycle-Management, *Springer*, pp. 307–330.

Merciu,F.C; Merciu,G.L; Cercleux,A.L& Draghici,C.C (2013), Conversion of industrial heritage as a vector of cultural regeneration, *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, Vol. 122, March 2014, pp. 162–166.

Song, Zhang (2007), Conservation and Adaptive Reuse of Industrial